

DUHA Studánka

Sdružení dětí a mládeže pro
volný čas, přírodu a recesi

Šprdzpravodaj

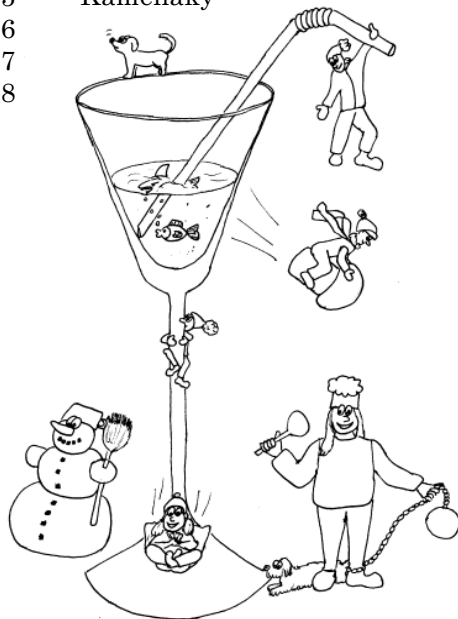
*Interní nepravídelník sdružení
Vychází jednou za uherský měsíc*

Číslo 34 ze dne 1. 1. 1999

Obsah

Obsah	1	Vtipy	8
Zážitky z Koulovačky 98	2	Perličky	10
Národní dětský parlament	4	Jazykové hříčky	11
Předsedův komentář	5	Kameňáky	11
Plánované akce na rok 1999	6		
Dobití náhodského Klondike	7		
Duhové setkání	8		

speciál

Do nového roku VÁM všichni vedoucí Duhy Studánka přejí hodně zdraví,
pevných nervů, úspěchů ve škole či v práci a hlavně málo průšvihů.
Taky ať VÁM nikdy není smutno a kdyby přesto náhodou bylo, tak si vzpomeňte
na nějakou prima akci a na kamarády, kteří tam byli.

Vydává a tiskne Sdružení dětí a mládeže pro volný čas, přírodu a recesi

Duha Studánka, Bartoňova 1489, 547 01 Náchod

Určeno výhradně členům a přátelům sdružení. Náklad 60 výtisků

Tento Šprdzpravodaj připravili Jitka, Rolf a Karel.

Zážitky z Koulovačky 98

Po příjezdu do Velké Úpy jsme se plní nadšení a obtěžkáni batohy a taškami s jídlem vrhli do strmého kopce směr chata Sokolka. Nadšení z nás pomalu padalo, přímou úměrností s rostoucím kopcem. Začalo se stmívat a my byli pořád na cestě. Začali jsme ztrácet naději a propadat panice. Představovali jsme si, jak tady někde v horách sami, samotinký zahyneme.

Konečně jsme naši chatu viděli. Okamžitě z nás spadnul všechen pesimismus a špatná nálada. Zmrzli, ale šťastni jsme se dali do vaření čaje. Večer byl ve znamení seznamovacích her. Bylo nás tam celkem přes třicet, takže to dalo trochu práce si všechna jména zapamatovat.

Druhý den ráno byli někteří sílenci vzhůru už po šesté hodině. Chvilku jsem zuřila a soptila do polštáře, nebylo mi to nic platné, tak jsem byla nucena vstát. Dopoledne jsme litali venku a radovali se z krásného bílého sněhu,

a že ho tam nebylo málo, asi metr. Dopolední procházka se trošku zvrtila v zuřivou sněhovou bitvu. Promáčená a přidušená sněhem jsem se pomalu vrátila do chaty. Ještě půl hodiny jsem na chodbě ze sebe vytahovala sníh. Byl skoro všude. Po výborném obědě jsme zjistili, že nám nějaké podivné stvoření ukradlo dárky a nahradilo je jedním nevelkým exkrementem (hovínkem) a pokyny, které jsme museli splnit, abychom dostali dárky zpět. Tak jsme se vydali na dlouhou cestu kolem světa. Přišli jsme k Eskymákovi, Australanovi, viděli Španěla, Indiána, Afričana, Japonce a záhadného berbera. Nakonec

jsem vše splnila a dárky byli zase naše.

Večer, po Štědrovečerní večeři, když se setmělo a vyšly hvězdy najednou přišel. Všichni jsme byli překvapeni a s údivem jsme ho pozorovali. Přišel Děda Mráz. Každý od Dědy Mráze dostal nejen jeden dárek, ale dokonce dva! Děda Mráz byl štědrý, hodný a bylo vidět, že má i smysl pro humor. Dárky totiž dával za vtip. Chtěli jsme vtipy hodnotit, ale to se nedalo. Všechny

byly perfektní. Děda Mráz se smál, až se za vousy popadal. To nebyl konec. Pak přišlo na řadu cukroví. Hmm, to byla dobrota. Jedli jsme ho po tmě, jen při svíčkách.

Horší to bylo druhý den, kdy jsme chtěli nechtěli museli začít pomalu uklízet. Každý se snažil všemožně někam nenápadně zašít. Nikomu se to nepovedlo. Všechny zašíváče jsme vypátrali. Po zabalení jsme dali batohy na záda, sedli na pytle a hurá dolů, do údolí k autobusu. To byla rychlost. Promáčení, unavení a spokojení jsme odjeli domů.

Jitka

Tady jsme ještě zjišťovali poslední informace od tajemného berbera a pak bylo jasné, kde dárky jsou

V soutěži o netradiční vánoční ozdobu vyhrály Katka a Bára se svými roztomilými postavičkami na sáňkách

Pak jsme chvíli počkali než přijel autobus a vyrazili jsme do Trutnova a do Náchoda.

Národní dětský parlament

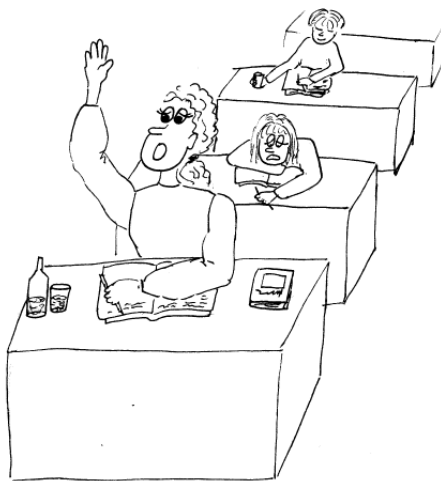
Krátký popis této akce nám napsaly holky, které se dětského parlamentu v Praze zúčastnily. Byly to Kamča, Iveta, Bára a Anička. Ty také dostanou tučnou odměnu za perfektní příspěvek do Šprdzpravodaje, který psali ve vlaku cestou domů z Prahy. Tady je:

Dne 4. 12. 1998 jsme se vydali do Prahy na Národní dětský parlament. A kdo my? No přeci Iveta Kuldová, Kamila Gebrtová, Bára Palečková, Anička Rohulánová a taky Rolf. Odbitím 16 hodiny jsme se nahrnuli do vlaku a než jsme se nadáli, byli jsme na pražském nádraží. Tam nastal jeden z prvních, ne však posledních problémů. Jak se dostat k předsedovi (Kájovi). Zachránil nás dar přítele Twista, tedy mobilní telefon, kterým nás Karel navigoval.

V předsedově doupěti se nám dostalo příjemného občerstvení. Menu obsahovalo opravdu exotické čaje jako magická flétna, rozkvetlé pole nebo obzvláště vypečené bílé hory a delikatesa pro Prokeše.

Zcela opité čajem nás Karel naskládal do Rudé záře a ujížděli jsme směr škola. Jelikož jsme nepřišli mezi prvními, ba naopak, mezi posledními, mohli jsme hned rozbalit spacáky a jít na kutě. Druhý den ráno jsme se najedli a po snídani začali

pracovat v jednotlivých skupinách. Diskutovali jsme hlavně o dětech, jejich právech a kde tráví volný čas a nechyběla ani ekologie. Večer proběhla pravá mikulášská diskotéka, kde jsme se vlnili v rytmu muziky. Jelikož na nás

však přišly sestry z vedlejšího kláštera, že je rušíme v modlitbách, museli jsme naši zábavu skončit. Tím však večer naší party neskončil. Rolf sehnal mezi účastníky tři prima pražáky, kteří nás dokonale seznámili s historickým centrem Prahy. Do školy jsme se vrátili skoro o půlnoci a tak jsme spáchali noční hygienu a šli spát.

V neděli dopoledne opět probíhaly vzdělávací sekce. Odpoledne jsme měli všichni informaci plnou hlavu a tak se celá škola vydala na prohlídku Prahy, tentokrát s odbrnými průvodci. Dalším programem byla návštěva Amfóry, kde se konala různá vystoupení a jednotlivé regiony zde představovali svou činnost ve spojitosti s dětským parlamentem.

V pondělí ráno jsme museli vstávat již velmi brzy. Zabalili jsme si všechna zavazadla a připravovali se do senátu. Když všichni dokončili své úpravy, vydali jsme se do budovy senátu na Valdštejnském náměstí. Tam jsme museli projít kontrolou jestli nemáme u sebe zbraň a poté jsme zasedli za senátorské lavice. Byla to ohromná sranda. Nejprve jsme si všechno zkusili a pak už se jelo naostro. Navrhovali nápady, které jsme předtím probírali ve skupinách a potom jsme o nich hlasovali. Přitom jsme je také trochu měnili svými názory, které jsme chodili říkat k hlavnímu mikrofonu. Celé sezení skončilo ve tři hodiny odpoledne a to nastal ten správný zmatek. Na vlak jsme se měli dostat do hodiny a to ještě bez Rolfa, neboť ten odjel už v neděli večer, protože musel ráno do práce. Naštěstí nám pomohli naši pražští kamarádi. Rychle jsme běželi do školy pro batohy. Ani jsme se nestihli převléknout a už jsme zase běželi na tramvaj. Tam se na nás dívali trochu divně, ale nám to bylo jedno. My jsme měli jiné starosti. Honem jsme běželi na metro a potom už jsme byli naštěstí na nádraží. S malými problémy jsme našli náš vlak a pořádně jsme si oddychli. Rozloučili jsme se s Žofkou, Šimonem a Tondou, kteří nám moc pomohli a už jsme ujížděli směr Náchod. V Náchodě nás čekali rodiče s Rolfem, kteří byli rádi, že jsme v pořádku dojeli.

Myslím, že celá akce se moc povedla a jestli se bude zase někdy konat, můžou s námi určitě počítat.

Kamila, Iveta, Anča, Bára
a trochu také Rolf a Karel

Předsedův komentář

Dětské parlamenty, případně podíl dětí na místní či státní samosprávě, jsou ve vyspělých zemích samozřejmou záležitostí. Sdružení Duha již před dvěma lety začalo iniciovat vznik regionálních dětských parlamentů a vytvářet metodickou a technickou pomoc pro jejich činnost. Národní dětský parlament byl vyvrcholením systematické a dlouhodobé činnosti regionálních parlamentů (v tomto směru Náchod poněkud pokulhává! - pokusíme se to napravit). Náš Duhový projekt dětských parlamentů zaštiťuje Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy spolu se Senátem ČR a oba partneři projekt chápou jako konkrétní realizaci úkolu zavádění participace mládeže do veřejné

správy, v souladu s požadavky Evropské unie. Ohlas na tuto akci byl obrovský a na všech místech byla kladně hodnocena. Věříme, že se nám v budoucnu podaří zvýšit význam a dobré jméno dětských parlamentů, jako je tomu v jiných zemích Evropy.

Karel

Plánované akce na rok 1999

Chtěli bychom Vás informovat o akcích, které plánujeme na tento rok. Tento stručný seznam se objevuje ve Šprdzpravodaji začátkem každého roku. Samozřejmě, že ke každé akci budou uveřejněny bližší informace asi měsíc před každou akcí. Také se asi nevyhneme „rychloakcím“, které se naskytnou během roku. Rychloakce proto, že termín konání je nám znám jen několik dní před akcí a počet účastníků je většinou omezen. Děti, které se těchto rychloakcí zúčastnili, byli vždy zaměřením a průběhem akce potěšeni a někdy i překvapeni.

V nejbližší době nás čeká dobití Klondike - viz informace níž, hned druhý den 7. v neděli Duhové setkání - viz dál. Do začátku prázdnin plánujeme trojnásobnou víkendovou akci zaměřenou na speleologii a krasologii. Během těchto třech víkendů uskutečníme výpravy do Broumovského výběžku, Jeseníků a Českého krasu. Cílem těchto

výprav bude nejen nácvik a vlastní průzkum divokých jeskynních systémů, ale hlavně průzkum krasových a pseudokrasových jevů, krajiny a fauny související s jeskyněmi. Víkendové akce budou součástí jedné velké přírodovědné expedice zakončené seminářem o krasu a pseudokrasu. Tato expedice je ve stádiu příprav. Vzhledem k vysoké náročnosti na technické vybavení, bezpečnost, spolupráci se zkušenými speleology, speleologickou společností v Ostravě a v Českém krasu není v současné době příprava dokončena a další informace přinese příští Šprdzpravodaj. Tato třídní expedice letos dočasně nahradí tradiční akce Abraka Dabra a Kulový blesk. Mezitím nás koncem května čeká ještě Festival dětských sdružení v Praze - „Hrad patří dětem“, v červnu možná Duhový most a pak už budou skoro prázdniny. To nás čeká samozřejmě letní tábor, letos pravděpodobně v blízkosti Dědova na Teplicku. V září nás čeká další víkend netradičních sportů. Na podzim a v zimě to bude tradiční Drakyáda a Koulovačka. Nezbývá než se těšit dělat hodně pro to, abychom vše stihli připravit.

Karel, Rolf a Jitka

Dobití náhodského Klondike

Náhodské Děčko pořádá každoroční dobití náhodského Klondike. Po několik let se někteří vedoucí Duhy Studánka tohoto závodu zúčastnili, jako spolupořadatelé. Letos máme tento plán: Vyhrát ve většině kategorií, krásné ceny a tím se blýsknout. Proto máte-li čas a chuť vyhrát, tak si přečtěte následující informace. Vztít můžete i rodiče, sourozence nebo kamaráda. Nějaké věci, jako např. sekery, vezmeme duhové, takže je můžeme zapůjčit. Budete-li chtít znát další podrobnosti, či potvrdit svojí účast, volejte na známá čísla Rolfovi nebo Jitce do práce. Doufáme, že se sejdeme v co nejhojnějším počtu na náměstí a že ostatním vytřeme zrak.

Sraz: v sobotu 6. 2. 1999 v 9:15 na náhodském náměstí u kašny, kde se uskuteční strategická porada a pak se odebereme k prezenci na Děčko, odkud se startuje.

Z původní pozvánky: Kanadský závod dvojic, při kterém tě čeká plno soutěží: rýžování zlata, střelení z Winchestrovek, dojení krav a další bezva ptákoviny.

Kategorie:

1. děti do 11 let
2. děti do 15 let
3. nad 15 let
4. rodiny

S sebou: funkční sánky nejlépe pojízdné na jakémkoliv terénu, sekeru, nůž, sirky a laso (alespoň 5 metrů dlouhý provaz), rýžovací pánev, pytel na zlato, který svou velikostí odpovídá míře vaší snahy, rady pana Rady. Hezky se oblékněte, hodnotí se i oblečení a ozdobení saní.

20 Kč na osobu (v ceně je občerstvení) si platí každý sám.
Telefony, kam můžete volat, kdyby jste se chtěli dozvědět bližší informace apod.

Startovné: Pavel Rolf Vymetálek - domů 0441 / 422 301 nebo 0603 / 728817
Jitka Sedláčková - do práce na MěÚ 0441 / 451 146

Duhové setkání

Až se po Dobití Klondike vyspíme a zotavíme, tak se sejdeme v neděli 7. února 1999 v dětském zdravotním středisku v Náchodě v Purkyňově ulici.

Místo: Náchod, dětské zdravotní středisko v Purkyňově ulici, Duhový kamrlík

Datum a čas: Neděle 7. února od 14:00 hod do 17:00 hodin, případně déle, podle toho jak dlouho budete moci zůstat.

Program: Promítání videozáznamů z našich letních táborů, víkendových akcí, projekce fotek z akcí, seznámení s dalšími konkrétními informacemi o speleologických výpravách, táboře a další činnosti sdružení, drobné občerstveníčko a nějaké překvapeníčko.

Budeme rádi, když s Vámi na setkání přijdou, alespoň na chvíli, i rodiče. Bližší informace u Rolfa na tel. čísle 0441/422301.

Vtipy

Spejbl s Hurvínkem jeli na mopedu. V každé zatáčce tatulda vždy položil otázku a synek mu na ni odpověděl. 1. zatáčka: „Sedíš?“ „Sedím.“

2. zatáčka: „Sedíš?“ „Sedím.“

3. zatáčka: „Sedíš?“ „Sedím.“

4. zatáčka: „Sedíš?“ „Sedím.“

5. zatáčka: „Sedíš?“ „Sedím, ale na stromě.“

Maminka: „Tak co, Pepíčku, byl jsi se podívat u pana řezníka, jestli má telecí nožičky?“ Pepíček: „Byl.“ Maminka: „No a má je?“ Pepíček: „Já nevím, on si nechtěl sundat kalhoty.“

Pepíček: „Tati, někdo chce asi s tebou mluvit telefonem.“ Tatínek: „Jak si na to přišel?“ Pepíček: „Teď zazvonil, já jsem ho vzal a ze sluchátka se ozvalo, seš to ty, vole?“

Policisté zastavili na dálnici automobil, který řídil velký bernardýn, a obořili se na vedle sedícího muže:

„Zbláznil jste se, člověče? Jak můžete dovolit nechat řídit psa? Tak tohleto si vodsčáčete!“

„Proč na mě křičíte,“ pravil muž, „nemám s tím vůbec nic společného. Já jsem totiž stopař.“

Říká jednoho dne tchoř tchořici chlubitvým hlasem: „Mám z toho našeho kluka velikou radost. Podívej, takovej malej a jak už pěkně smrdí.“

Bavili se dva kohouti. „Představ si, že ta moje slepice snesla včera hranatý vejce.“

„A co říkala?“ - „AU.“

Slepice pozorovala chování jednoho ze svých kuřat a začala ho napomínat: „Styď se, hambo jedna, kdyby tě viděl tatínek, musel by se chudák na pekáči obrátit!“

Babička přišla od kadeřníka, toužila po pochvale, takže se obrátila na svého malého vnoučka s dotazem:

„Frantíku, že už nevypadám jako babička?“

„Ne, teď vypadáš jako dědeček.“

Přišli dva kluci ke staré studni. Zjistili, že kladka sice obsahuje dlouhé lano, ale na konci není vědro. Jeden řekl druhému:

„Mám strašnou žízeň, spusť mě dolů, já se tam napiju.“

Druhý souhlasil a začal spouštět. Najednou mu vyklouzla kladka a praštila ho silně do hlavy.

Ze studny se ozval hlas:

„Ihned mě vytáhni, já jsem utopenej!“

Hlas seshora odpověděl:

„Nemůžu, já jsem zabitej!“

Babička poprvé v Praze uviděla dva černochoy, když přistoupila do tramvaje. Dobrosrdečně je oslovila:

„Chlapci, kde hořelo?“

Zeptal se vnouček babičky:

„Babi, proč se země točí?“

Ta si hochovu otázku vysvětlila po svém a rozkřikla se:

„No počkej, uličníku, že tys vypil v baru tatínkovi zbytek toho koňaku?“

„Vy se opovažujete říkat mi všiváku? Žádám vás o souboj. Volte zbraň!“

„Sprej proti vším.“

Učitel chemie vysvětloval nový pojem: „Sublimací nazýváme přeměnu látky pevné přímo na látku skupenství plynného, to znamená přeměnu tuhé látky na plyn. Mohl by mi někdo uvést nějaký konkrétní případ?“

Přihlásil se žák Koutný.

„Před chvílí sublimoval Velinský.“

„Jakého rodu je prase, Lukáši?“

„Prase je rodu ...“

„Pomůžu ti. Říká se ten prase, ta prase nebo to prase?“

„Říká se ty prase, pane učiteli.“

„Horálku, co je to bajka?“

„Toje ... třeba když se spolu baví kůň a osel jako my dva, pane učiteli.“

Učitelka vešla do třídy a pravila:

„Dnes jsem tu za kolegini Tůmovou. Je u lékaře. Bolí ji uši a špatně slyší.“

Karel Vodrážka prohlásil ze zadní lavice:

„Kdyby ještě blbě viděla, tak by pak byla doopravdy ideální učitelka.“

Ve škole:

„Otevřte okno, ať necítím pach vašich leností a neschopností tlejících a rozkládajících se mozků.“

Stalo se na Ostravsku. Hanka byla drzá, odmlouvala. Učitelka napsala poznámku „Je hubatá!“ a chtěla, aby ji tatínek doma podepsal. Druhý den kontrolovala podpis otce a strnula. Dostala šok. Pod poznámkou „je hubatá“ bylo totiž těžkou havířskou rukou připsáno: „To má po mámě, ztráskal jsem je vobě.“

Další poznámky:

- Bez dovolení padá ze židle.
- Jezdí po zábradlí nepřiměřenou rychlostí.
- Vyndala při hodině tělocviku bez vyzvání kozu a celá třída přes ni skákala.
- Přidrátovával spolužáka k židli, čímž mu znemožnil jakýkoliv pohyb.
- Rozbil skleněné okno.
- Snědl spolužákovi matku od kružítko.
- Váš syn hodil mokrou houbu po učitelce, která pak udělala loužičku.

Dan si udělal pohodlí. Seděl na židli a nohy měl v okně. Byl přistižen a „vyfasoval“ poznámku:

„Měl nohy mimo školní budovu.“

Perličky

- Bybička umí vyprávět tak krásné pohádky, že u nich sama usne.
- Samičkám včel říkáme trubice.
- Podstatné jméno rodu ženského je vysavačka.
- Neví se, zda Homér vůbec žil, ale ví se jistě, že byl slepý.
- Psí víno je divoké, proto se přivazuje k plotu.
- Páteř je dlouhá ohebná kost, na jejímž konci sedí hlava a na druhém sedíme my.

Jazykové hříčky

- Jak se řekne rusky pes čau čau? Sabaka zdravstvujtě, zdravstvujtě.
- Jak se řekne rusky Hello Dolly? Zdravstvujtě šachty.
- Jak se řekne maďarsky hřbitov? Tuhoš kemp.
- Jak se řekne maďarsky včela? Séreméd.
- Jak se řekne maďarsky vosa? Neséreméd.
- Jak se řekne maďarsky čmelák? Neséreméd turbo.
- Jak se řekne maďarsky sršeň? Neséreméd turbo super.

Význam slov, která běžně užíváme:

obědnáno - pokyn manželce, aby donesla oběd
hadr - vyjádření údivu při vstupu lékaře
katapult - popravčí špalek
pacifik - useknutí ručičky
paraple - rozloučení s bláznem
telefon - mládě krávy šlechtického původu
asymetrický - dlouhý přibližně jeden metr
astma - tušení tmy
hejkadlo - volání na Katku
Havana - výraz podivu nad vybavením koupelny
kakabus - autobus se zabudovaným WC

Hledejte společné rysy dvou slov:

př. Co mají společného klobouk a blázen? (oba jsou nahlavu)
- zkažené maso a úspěchy našich nepřátel (obojí nám leží v žaludku)
- teploměr na Aljašce a nemrava (oba hluboko klesli)
- Sokrates a hrobník (oba nejsou mezi živými)
- optik a vlasatec (oba mají lupy)
- dědeček a rytíř (oba mají brnění)
- pergamen a trus (obojí vznikne, když se vydělá osel)
- opilec a šachový mistr (oba jsou každou chvíli na tahu)
- punčocha a pytlák (u obou najdeme často oko)
- smrt a průjem (přijde a musíme jít)
- obyvatel monzunového kraje a nemocný se zažívacími potížemi (oba mají po celý rok větry)

Kameňáky

Seděli dva býci na stromě. Za chvíli kolem letěl bagr. Pak druhý. Posléze třetí.

„Hele už třetí bagr letí kolem,“ pravil první býk druhému.
Ten klidně poznamenal: „No co, asi tady mají někde hnízdo.“

Sedí dvě krávy na stromě. Pokuřují, popíjejí pivo a povídají si o životě.
A jak si tak povídají, najednou kolem nich letí prase.

Jedna z krav utrousila:

„Hele prase a lítá!“

Prase tu větu zaslechlo a pravilo:

„Drž hubu, nebo ti dám žihadlo!“

Přišla Karkulka za babičkou a zeptala se:

„Babičko, proč máte tak velké oči?“

Babička se zašklebila a odpověděla:

„Abych tě lépe pařez.“

Přišel žralok do pekařství a zeptal se:

„Máte červený rohlík?“

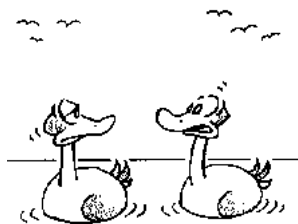
„Ne, jenom zelený,“ odpověděl pekař.

„To nevadí,“ zašeptal žralok, „já jsem tady na kole.“

Plula ponorka po poušti. Náhle na ní přistál oranžový policista a pravil:

„Jestli tele, tak tě obklíčím.“

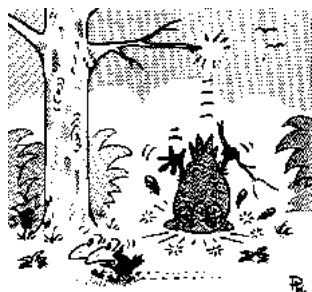
Proč má pes ocas? Aby se nepřevrátil, když vyplázne jazyk.

Něco mi žužle nohu a já nevím, jestli to
mám ignorovat, nebo to nakopnout

Aha. Pardon.

Já jsem si vždycky myslel,
že sovy jsou inteligentní